Anul al 57-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 22.162/939

Nr. 344 Sâmbătă 14 Decembrie 1940
12 Pagini
P IIII

BIBLIOTECA „ASOCIAȚIA” SIBIIU

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ȚARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL” S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACȚIA ŞI ADMINISTRAȚIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

Intărirea poziţiei interne

Orice măsură menită să întărească spiritul de disciplină atât în instituţiile pe care, direct sau indirect, se reazămă apărarea naţională şi paza ordinei în stat, cât şi în rândurile obştei cetăţenilor, sunt binevenite în aceste vremuri încă turburi, când primejdii nebănuite stau la pândă, ca să turbure tihna şi rosturile ţării. Buna rânduială aşezată în primul rând în resorturile vitale ale statului, în posturile de comandă şi de execuţie, cum şi în toate acele sectoare, prin care se întreţine pulsul vieţii economice, asigurarea producţiei, a circulaţiei bunurilor şi persoanelor, asigurarea, în fine, a tot ce formează sau condiţionează indispensabilul vieţii şi ordinei în stat, este un elementar atribut al forurilor care au în mână conducerea — ca şi răspunderea — destinelor unei ţări.

Plecând dela viziunea clară a acestor necesităţi, guvernul legionar, de sub conducerea d-lui general I. Antonescu, a venit într'o singură zi cu trei măsuri, care, deşi pe planuri diferite, se întregesc una pe alta şi converg spre acelaş ţel: consolidarea poziţiei interne a statului român.

Prima măsură se referă la decretarea dreptului guvernului de a proceda — oricând interesele superioare ale Statului ar cere — la militarizarea instituţiilor şi întreprinderilor de stat şi particulare, ceeace în fapt se va traduce prin punerea acestora sub regim de control, disciplină şi jurisdicţiune militară, precum şi a personalului respectiv, care va fi socotit rechiziţionat.

Instituţiile şi întreprinderile militarizate se află, pe timpul militarizării, sub controlul Marelui Stat Major, exercitat direct sau prin organe militare anume destinate, iar asigurarea ordinei, disciplinei şi pazei instituţiei sau întreprinderii militarizate se poate face, la nevoe, printr'un comandant militar şi garda necesară.

E o măsură cu caracter preventiv, firească, menită să sporească autoritatea şi puterile de intervenţie ale statului, în caz de nevoe, şi care, prin automatismul intrării în funcţiune, e de natură să-şi evidenţieze prompt întreaga eficacitate.

In faţa intereselor generale, particularismele trebue să cedeze pasul.

A doua măsură se raportează la restaurarea caracterului de formaţie militară, aparţinând armatei, al jandarmeriei rurale, încorporând-o ministerului apărării naţionale, din care a făcut de altfel parte până la legea din 1929, care o ataşase ministerului de interne.

Atribuţiile la care a fost supusă — potrivit moravurilor politice şi arbitrariului administrativ şi justiţiar de sub trecutul regim — au scos îndeajuns în evidenţă greşala săvârşită prin scoaterea jandarmeriei de sub controlul şi disciplinile armatei.

Odată reîncorporată ministerului apărării naţionale, jandarmeria rurală va continua totuşi — pentru serviciul său ordinar şi extraordinar — să stea la dispoziţia autorităţilor, cărora legile le conferă atribuţiuni de poliţie generală.

In fine a treia măsură, care completează fericit ciclul, este legată de necesitatea îmbunătăţirii alocaţiei de hrană a trupei şi a situaţiei materiale a ofiţerilor şi subofiţerilor.

Incepând dela 1 Ianuarie 1941, alocaţia de hrană a ostaşului se va mări dela 18 la 25 lei pe zi, iar, ca o anticipare, de sărbătorile Crăciunului s'a dispus o alimentare în condiţiuni excepţionale a trupei.

S'a dispus deasemeni controlul funcţionării depozitelor de alimente pe garnizoane (înfiinţate cu scopul de a veni în ajutorul ofiţerilor, subofiţerilor şi familiilor lor), tocmai spre a se aduce îmbunătăţirile cuvenite.

In aceiaşi ordine de interese legitime şi bine chibzuite, s'a dispus sporirea fondului anual al Casei dotaţiei oastei, pentru acordarea de ajutoare şi burse familiilor nevoiaşe ale ofiţerilor şi subofiţerilor.

Cât de oportune şi cât de îndreptăţite sunt aceste trei serii de măsuri, nu mai e nevoe să stăruim, de îndată ce fiecare din ele şi toate la un loc converg la întărirea internă a României, sprijinită pe spiritul de ordine, de disciplină şi de dreptate, pus la rându-i în serviciul intereselor supreme ale comunităţii naţionale şi ale statului român.

ACŢIUNEA AVIAŢIEI ŞI RĂZBOIUL AERIAN

O condamnare şi o justificare a războiului aerian

de R. SEIŞANU

Zilele trecute Sir Philip Jourbet, mareşalul britanic al aerului, s'a ocupat într'un discurs de invenţia avionului, de folosirea lui în timp de pace şi de război şi a condamnat „războiul aerian”.

El a mărturisit, franc, că personal urăşte războiul aerian, nu numai din motive de ordin umanitar, dar chiar militar, căci se îndepărtează de la regulele cunoscute ale războiului limitat între beligeranţi.

Această opinie fiind exprimată, în public şi în plin război aerian, de mareşalul britanic al aerului, ar putea fi considerată paradoxală. O altă opinie, deasemenea autorizată, în chestiunea războiului aerian, este aceea formulată în discursul ce l'a pronunţat alaltăeri la Berlin d. Hitler, Fuehrerul Reichului şi comandantul suprem al armatei germane. D-sa a declarat:

„Nu voiam să dau lupta aeriană. Dar, o acceptăm şi o vom duce până la capăt. In tot timpul campaniei din Polonia n'am făcut război aerian: n'am ordonat atacuri nocturne, căci noaptea nu se poate ochi destul de bine; iar eu voiam să atac numai obiectivele ce prezintau importanţă pentru război, să mă bat numai cu soldaţi, nu cu femei şi cu copii. Când am atacat Parisul, am lovit numai în obiectivele militare”.

Ca să justifice războiul aerian întreprins de Germania împotriva Marei Britanii, comandantul suprem al armatei germane a spus că el a fost provocat de englezi prin atacul aerian dela Brisgau, urmat de altele, care au determinat Germania să-l înceapă şi ea din Septembrie a. c.

Cum d. Hitler a precizat, că nici în campania din Polonia, nici în campania din Franţa n'a făcut „război aerian”, cu tot rolul covârşitor ce l-a avut aviaţia în acele campanii, este necesară o încercare de definiţie a acestor termeni, sau mai bine zis, o încercare de demarcaţie între diferitele acţiuni ale aviaţiei în cursul acestui război.

Atât în operaţiile pe uscat, cât şi în cele de pe mare, aviaţia joacă un rol de primul ordin şi ea contribue să sporească considerabil teatrul operaţiunilor graţie posibilităţii avionului de a străbate distanţe mari într'un timp foarte scurt şi de a îndeplini cu repeziciune misiunile ce îi sunt încredinţate, — fie în legătură directă, adică în cooperare cu armata de uscat şi marina, fie independent.

In operaţiile pe uscat, aviaţia, prin recunoaşterile şi observaţiile sale făcute în zonele din interiorul ţărilor beligerante, ca şi prin efectele bombardării nodurilor de comunicaţii, a centrelor de concentrare, a aerodromurilor, a stabilimentelor militare şi industriale, a oricărui alt obiectiv de natură militară, aduce servicii de cea mai mare importanţă comandamentului armatei de care aparţine.

In operaţiile navale hidroavionul este un cercetător neobosit al mărilor; un „Argus” aero-nautic, care vede tot; descoperă escadrele şi convoiurile inamice ce circulă în larg, sau se găsesc în apropierea coastelor; se avântă de-asupra bazelor navale şi a porturilor militare inamice pe care poate să le atace cu bombe şi torpile; acoperă şi protejează vasele, bazele şi porturile naţionale.

Oricare ar fi genul operaţiunilor armatei de uscat şi ale marinei, sau a acestor două forţe combinate, ele nu pot să neglijeze factorul-avion, nici în ofensivă, nici în defensivă. In realitate, războiul actual a scos în evidenţă importanţa aviaţiei şi influenţa sa covârşitoare asupra desfăşurării operaţiunilor nu prin acţiunile sale independente, ci prin coordonarea cu celelalte arme, adică prin combinarea strategiei aeriene cu strategia de uscat şi navală.

Avem apoi atacurile aeriene massive, în valuri succesive, de zi şi de noapte, sub forma de expediţii de bombardament împotriva obiectivelor militare, a regiunilor indus-

(Continuare in pag. 2-a)

LUPTELE NAVALE

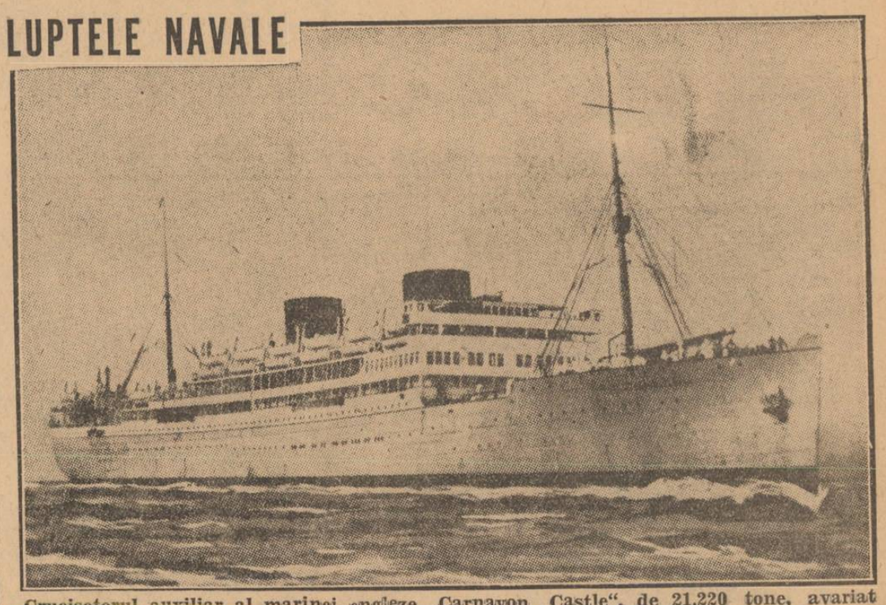

Crucişetorul auxiliar al marinei engleze „Carnavon Castle”, de 21.220 tone, avariat greu zilele trecute de un vas de război german

DISCURSUL CANCELARULUI HITLER

Nu se poate contesta importanţa deosebită a discursului rostit de Fuehrerul Germaniei Marţea trecută, în faţa conducătorilor şi miilor de lucrători ai unei uzine de muniţii din Berlin. E un discurs a cărui construcţie pune în lumină intenţiunea călăuzitoare a cancelarului Hitler, aceea de a explica şi a justifica prin rezultate obţinute, o concepţie politică pe plan intern, social, economic şi naţional şi de a legitima, pe plan extern, ca o urmare a acestei concepţii, urmare firească, logică şi vitală pentru naţiunea germană, continuitatea unei acţiuni în raporturile cu celelalte popoare. Aceasta a decurs din cea dintâi şi neînţelegerea celei dintâi, — „refuzul” Angliei şi Franţei de a o înţelege şi de a o accepta, — a dus — a afirmat Cancelarul — la conflictul de azi, care e mai puţin, în ultimă analiză, un conflict de revendicări teritoriale cât un conflict între două concepţii de viaţă, între două lumi, între două sisteme de orânduire şi dezvoltare a popoarelor în ansamblul naţiunilor.

Prin rândurile ce urmează voim să subliniem anumite pasagii ale importantului discurs cari pun în lumină punctele cardinale ale concepţiei în politica internă şi scopurile urmărite în politica externă.

Primul punct cardinal al concepţiei naţional-socialiste a fost exprimat de cancelarul Hitler astfel:

„Trebue sau ca acel ce stăpâneşte să fie înţelegător şi înţelept şi să consimtă la o dreaptă orânduire, sau ca acel ce este apăsat, acel ce trăeşte în mizerie şi în nefericire să ia într'o zi ceeace i se cuvine. Aşa este în sânul popoarelor şi tot aşa este între popoare”.

Iată în mod clar expusă concepţia naţional-socialistă privitoare la o interdependenţă între politica internă şi cea externă. Cum a fost realizată această concepţie pa plan intern? In mod brusc, revoluţionar, violent? Sau treptat, cu temporizări necesare, cu socoteală? Iată ce spune Fuehrerul:

„Pe tărâmul intern am asumat marea sarcină de a rezolva aceste probleme făcând apel la înţelepciune şi la înţelegerea tuturor şi să astup astfel prăpastia enormă ce exista între bogăţie şi mizerie, înţelegând că astfel de procese nu se pot realiza de azi pe mâine ci că lucrul cel mai bun este de a apropia treptat prin cumînţenie şi înţelegere, diferitele clase despărţite între ele şi nici de cum de a realiza o astfel de soluţie prin forţă. Dreptul la viaţă este un drept general şi el aparţine tuturor”.

Acest drept la viaţă al poporului german — a spus d. Hitler — a fost originea revoluţiei naţional-socialiste. Prima revendicare a acestei revoluţii a fost unitatea naţională.

„Prima revendicare — a precizat Cancelarul — a fost necesitatea ca poporul nostru să se unească, înţelegând că fără această hotărire nu vor putea fi nici odată mobilizate toate forţele, pentru a revendica şi realiza cerinţele vitale ale poporului german”.

Subliniem această primă revendicare fiindcă ea constitue de fapt un imperativ pentru orice popor care vrea să-şi afirme dreptul la viaţă.

Fuehrerul a desvoltat această idee arătând că unitatea naţională a fost îndeplinită împiedicându-se astfel „dezbinarea” poporului german, dezbinare care „nu poate aduce decât ruina poporului german”.

A doua revendicare a revoluţiei naţional-socialiste a fost pe plan extern: ea se concretizează însă în cadrul aceleaşi concepţii de drept la viaţă al poporului german.

„Englezii, americanii, francezii — a spus Fuehrerul — ziceau că există două categorii de popoare şi anume cele ce au şi cele care n'au.... Iar cine n'are nimic nu va primi nimic”.

Impotriva acestei concepţii — a declarat Cancelarul Reichului — luptă Germania.

„Eu am fost toată viaţa mea unul dintre cei ce n'au nimic. De aceea m'am unit cu cei la fel cu mine şi lupt pentru ei împotriva lumii întregi”.

Fuehrerul a precizat — sintezând într'o formulă categorică unul din obiectivele luptei:

„Nu voi recunoaşte niciodată —a spus d-sa — titlul de proprietate al celorlalţi, mai ales asupra posesiunilor pe cari le-au dobândit prin jaf şi le-au acaparat prin forţă şi mai ales nu voi recunoaşte în nici un caz acest titlu când el va fi invocat pentru ceeace a fost luat de la noi”.

Mai departe Cancelarul a făcut

(Continuare in pag. 2-a)

Ofensiva economică a Axei

in Sud-Estul Europei şi in bazinul mediteranean

Prin telefon dela corespondentul nostru particular din Roma

Roma, 11. — **Călătoria la Belgrad a ministrului afacerilor străine al Ungariei, contele Csaky, care va duce la semnarea unui pact de amiciţie între Ungaria şi Iugoslavia, este considerată de cercurile politice italiene ca un eveniment de mare importanţă pentru clarificarea atmosferei şi pentru menţinerea păcii în acest important sector al Europei.**

Pe de altă parte, apropierea dintre cele două ţări, fiind unul din scopurile urmărite de guvernul din Roma, este natural ca acest eveniment să fie primit aci cu mare simpatie şi să fie legat de spontanele şi categoricele declaraţii ale d-lui Svetkovici, care au fost aci tot atât de favorabil primite de cercurile politice şi gazetăreşti.

Nu este exclus ca, din apropierea dintre Belgrad şi Budapesta, situaţia Iugoslaviei faţă de Axă să iasă mai solidă.

In acelaş timp, pe lângă activitatea politică şi diplomatică a Axei se desfăşoară şi o altă activitate, cea economică, activitate care are deja un caracter antienglez, pacific şi constructor. Se poate vorbi de un adevărat război economic.

Această activitate a avut ca rezultat acordul germano-român, care este considerat ca un acord de acest fel.

Se prevăd acorduri de acelaş fel cu Iugoslavia şi Suedia, în care se contează pe exportul a 75 la sută din producţia acestor ţări echivalent cu cantităţi egale din Germania.

Natural că din această nouă întrevedere, Italia a fost informată că acolo, unde este necesar, va lua parte. Nu se poate spune că au fost stabilite zone de influenţă economică între cele două ţări; dar se pare că Germania are menirea să reorganizeze economia Europei septentrionale, iar Italia să activeze în zona mediteraniană.

Este clar că Italia şi Germania care consideră problemele economice legate de cele politice, activează în această înţelegere, de perfect acord.

*

Discursul Fuehrerului, a prezentat mult interes şi e primit favorabil în cercurile politice de aci ca, dealtfel, orice manifestaţie oratorică a Fuehrerului celui de al treilea Reich.

Presa publică în relief acest discurs, notând cât de semnificativ este locul unde a fost ţinut cât şi ascultătorii cărora le-a fost adresat.

Fragmentele care au fost, mai ales, scoase în relief au fost acelea relativ la dreptul de viaţă al Germaniei şi Italiei şi la înlocuirea aurului prin muncă.

E. C.

NOUL ŞEF AL STATULUI MAJOR ITALIAN

Generalul de armată Ugo Cavallero

Flota americană din Extremul Orient a fost intărită

Washington, 11 (Rador). — Cercurile navale americane anunţă întărirea apropiată a flotei americane din Extremul Orient.

Această flotă execută actualmente manevre importante, în strânsă cooperare cu aviaţia.

La 19 Decembrie

incepe vacanţa şcolară

La intervenţia ministerului comunicaţiilor, pentru a se evita aglomeraţiile şi accidentele cu ocazia transporturilor pe C. F. R., de sărbătorile Crăciunului, ministerul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor, a hotărît ca vacanţa şcolară să înceapă în ziua de 19 Decembrie la orele 1 d. m. atât pentru universităţi, cât şi pentru învăţământul de celelalte grade.

Şcolile şi universităţile îşi vor redeschide cursurile în dimineaţa zilei de Vineri 3 Ianuarie crt.

GRAV ACCIDENT DE CIRCULAŢIE IN FINLANDA

Trei morţi

Helsinki, 11 (Rador). — **Un grav accident de circulaţie, în care s'au înregistrat până acum trei morţi, s'a produs în apropiere de Oulu.**

Un autobus, în care se aflau 15 persoane, a fost surprins la o trecere de nivel de un tren personal. Autobusul a fost târât de locomotivă pe o distanţă de aproximativ 150 m.

După ce a fost stins incendiul, care începuse să mistue autobusul toate persoanele aflate în el au fost duse în stare gravă la spitalul din Oulu.

Sunt temeri că numărul morţilor nu se va mărgini numai la cei trei anunţaţi până acum.

PLECAREA BULGARILOR DIN DOBROGEA

Săteanul bulgar Dobre Petcu din satul Baschioiu de lângă Tulcea îşi duce în Bulgaria până şi lemnele de foc din ograda sa.

Berlinul şi vizita contelui Csaky la Belgrad

Prin telefon dela corespondentul nostru particular

Berlin, 11. — **Presa germană nu publică deocamdată asupra vizitei ministrului de externe ungar în Iugoslavia decât ştirea sosirii la Belgrad, ceeace nu corespunde cu interesul ce se manifestă la Berlin pentru această vizită.**

In general, în capitala Reichului se crede că această călătorie nu se va rezuma numai la o formalitate, ci va avea şi, alte rezultate.

Se subliniază că între Germania şi statele din Sud-Estul european există legături strânse, avându-se în vedere marile interese vitale şi, economice ale Reichului în acest spaţiu. Germania a fost totdeauna de părere că tratative directe între două state sunt necesare şi din această cauză întrevederea dela Belgrad este considerată ca un act pentru stabilirea legăturilor locale.

Această interpretare exprimă — după convingerea cercurilor observatoare — interesul special al politicii externe germane pentru tratativele ungaro — iugoslave.

La Berlin se continuă a se sublinia aşteptarea că întrevederea dela Belgrad se va termina cu încheierea unui pact de amiciţie între Belgrad şi Budapesta, pact ce ar însuma terminarea politicii revizioniste a Ungariei.

In legătură cu acestea, la Berlin se vorbeşte din nou despre o apropiată vizită în Germania a unei personalităţi marcante iugoslave.

Deşi svonul este desmînţit, forma întrebuinţată pentru desmînţire nu exclude totuş, posibilitatea unei astfel de vizite.

Distrugătorul canadian „Saguenay” a fost torpilat de un submarin italian

Berlin, 11. (Rador). — In legătură cu torpilarea distrugătorului canadian SAGUENAY, semnalată Marţi, agenţia DNB află din izvor bine informat că distrugătorul n'a fost torpilat de un submarin german, ci de un submarin ialian.

După torpilare, submarinul a intrat nevătămat într'un port francez din Atlantic.

GERMANIA FAŢĂ DE EVENIMENTELE DIN ALBANIA ŞI EGIPT

Prin telefon dela corespondentul nostru particular

Berlin, 11. — **Desfăşurarea situaţiei în Albania şi mai ales succesele militare britanice din Egipt — asupra cărora nu există deocamdată decât informaţii din sursă engleză — a pus în discuţie problema dacă această desrfăşurare nu ar putea avea urmări politice provocând hotăriri cu caracter militar din partea Germaniei.**

Cercurile autorizate germane se îndepărtează de o astfel de presupunere. Războiul din Albania cât şi cel din Egipt sunt considerate de ministerul de externe german numai ca episoade fără însemnătate şi pe care propaganda britanică încearcă să-l prezinte ca tragedii.

Deasemenea se subliniază că nu se atribue nici o importanţă, desfăşurării luptelor pe aceste două teatre de război.

Aceste declaraţii sunt considerate de cercurile observatoare din Berlin ca un refuz din partea Reichului de a lua deocamdată vre-o măsură în această privinţă.

Pe de altă parte atacurile aeriene intensificate împotriva Angliei şi folosirea de forţe navale întărite în blocada împotriva insulei britanice par să fie în legătură cu situaţia din Mediterana orientală.

Cercurile autorizate germane declară că evenimentele din Albania şi Egipt nu pot influenţa cu nimic războiul împotriva Angliei şi că nu se va face din această cauză nici un fel de concesie imperiului britanic.

CAUZĂ ŞI EFECTE

de I. VION

La Craiova a început procesul unui funcţionar mărunt, casier al vămei locale, care dintr'un modest salariu de 2500 lei lunar, îşi agonisise 18 imobile, numeroase „întinderi de pământ cultivabil” şi în sarcina căruia, târziu, în urma unei inspecţii neaşteptate, se descoperă o delapidare de 10 milioane 754.000 lei.

Nu interesează nici numele, nici persoana făptuitorului; acuzatul este în faţa justiţiei, care îşi va spune cuvântul, potrivit legilor. Dar, pe banca răspunzătorilor, aşa cum şi-o închipuie colectivitatea, stau în primul rând, cei puşi să controleze, superiorii imediaţi ai făptuitorului.

N'au aflat, nu i-a mirat, nu i-a împins curiozitatea, pe aceşti superiori dintr'un oraş de provincie unde totul se ştie, să întrebe cum se face ca dintr'un salariu de 2500 lei net, un funcţionar public reuşeşte să-şi agonisească 18 imobile? Au lăsat an după an să treacă, fără ca nedumerirea să se transforme într'un control atent al scriptelor şi vina nu e numai a lor, ci a unui sistem de îngăduinţă nepăsătoare, care ne-a dus în situaţia dezastruoasă de azi.

Deşi de mii de ori alarmacelor de bună credinţă a arătat că oricât de bogată ar fi o ţară, ea nu poate suporta la infinit golurile necurmate lăsate de defraudatorii direcţi ori indirecţi în visteria publică, totuşi, mai mult decât pagubele materiale, absenţa controlului şi lipsa sancţiunilor au dus la creiarea unei mentalităţi speciale, la tolerarea unor practici cari constituiau de sus până jos o metodă de îmbogăţire rapidă, fără osteneală, fără muncă — şi fără ruşine.

Citând deseori nume doar pentru a evidenţia temeinicia faptelor, am dat la iveală multe din categoria acestor isprăvi ce formau o metodă — cu toate opreliştile cenzurii, colecţia noastră constituind o dovadă — nu numai din dorinţa de a vedea sancţionaţi făptaşii, ci cu gândul sincer — ecou al năzuinţelor celor mulţi — de a contribui la îndreptarea moravurilor, la însănătoşirea vieţii publice şi de a ajuta la prevenirea unei eventuale reacţiuni pe care un elementar simţ psihologic al masselor trebuia să o vadă ivindu-se.

Cele 10 milioane dela Craiova sunt o picătură faţă de perimetrele petrolifere, furniturile, exproprierile, permisele de import ori de export şi tot

(Continuare în pag. 2-a)

IN ŢARA MOŢILOR

Mândre costume din regiunea moţilor